

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **T.**, IČO: X., T., proti žalovanému **v 1. rade: A.**, IČO: X., D., **v 2. rade: A.**, IČO: X., J., ČR, obaja zastúpení J., advokátom, V., ČR, o zaplatenie 2 506 484,26 Sk s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cb 157/04-73 zo dňa 28. apríla 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cb 157/04-73 zo dňa 28. apríla 2006 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd žalobu zamietol. Žalovanému v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznal. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že súd z predložených dokladov a na základe vykonaného dokazovania zistil, že predmetom sporu je úhrada nedoplatku z faktúry č. 2103211 zo dňa 25.10.2001 v sume 1 321 871,56 Sk z titulu dodania majetku a zásob podľa kúpnej zmluvy č. 4/2001 a z faktúry č. 2101925 zo dňa 31.5.2001 v sume 1 184 612,70 Sk z titulu zaplatenia kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy č. 3/2001 v zmysle ust. § 409 a nasl. Obch. zák. Súd mal preukázané, že žalobca so žalovaným v 2. rade uzatvorili dňa 20.4.2001 kúpnu zmluvu č. 3/2001, ktorej predmetom bol predaj technickej dokumentácie, hmotnej prípravy výroby, materiálových zásob a ďalších súčastí výrobného a obchodného procesu podľa špecifikácie obsiahnutej v čl. 1 zmluvy. Kúpna cena bola dohodnutá v sume 4 136 000 Sk, s termínom splácania v 15. splátkach. Z obsahu faktúry č. 2101925 vyplýva, že platobné

podmienky sú v zmysle čl. 2 kúpnej zmluvy č. 3/2001, prílohy č. 8. Vychádzajúc zo znenia žaloby, žalovaný v 1. rade žalobcovi z uvedenej faktúry uhradil sumu 3 765 408,50 Sk. Žalobca uzatvoril dňa 1.10.2001 kúpnu zmluvu č. 4/2001 so žalovaným v 1. rade, označeným ako kupujúcim a žalovaným v 2. rade, označeným ako ručiteľ. Z obsahu preambuly okrem iného vyplýva, že všetky práva a povinnosti z kúpnej zmluvy č. 3/2001 uzavretej dňa 20.4.2001 medzi žalobcom a žalovaným 2/ sú prevedené na spoločnosť žalovaného 1/ kúpnu zmluvou zo dňa 19.9.2001. Táto zmluva v plnom rozsahu práv a povinností zmluvných strán nahrádza pôvodnú zmluvu č. 3/2001 s tým, že pôvodný kupujúci, žalovaný 2/ preberá ručiteľský záväzok. Predmet kúpnej zmluvy č. 4/2001 bol špecifikovaný v čl. 1 zmluvy a z čl. 2 zmluvy vyplýva, že kúpna cena je 4 136 000 Sk s 23 % DPH. Zmluvnými stranami bol dohodnutý splátkový kalendár s platbou v 15. splátkach. Z obsahu faktúry č. 2103211 zo dňa 25.10.2001 vyplýva, že žalovanému 1/ je vyfakturovaný majetok a zásoby podľa kúpnej zmluvy č. 4/2001 s poznámkou, že faktúra nahrádza faktúru č. 2101925. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalovaný 1/ z uvedenej faktúry uhradil sumu 3 902 667,30 Sk. Žalobca súdu nepreukázal, že by žalovanému v 2. rade dodal na základe kúpnej zmluvy č. 3/2001 inú technickú dokumentáciu, materiálové zásoby atď. podľa čl. 1 zmluvy, než akú dokumentáciu, materiál atď. podľa čl. 1 kúpnej zmluvy č. 4/2001 dodal žalovanému v 1. rade. S prihliadnutím na text preambuly kúpnej zmluvy č. 4/2001 mal súd za preukázané, že išlo o tú istú technickú dokumentáciu, tie isté materiálové zásoby, atď., ako je uvedené v kúpnej zmluve č. 3/2001. Kúpna cena pri oboch kúpnych zmluvách je totožná v sume 4 136 000 Sk s tým, že 23 % DPH predstavuje sumu 951 280 Sk podľa prepočtu obsiahnutého vo faktúre č. 2101925, aj vo faktúre č. 2103211. Pri spočítaní úhrady sporných faktúr žalovaní uhradili žalobcovi sumu 7 668 075,80 Sk. List žalovaného v 1. rade adresovaný žalobcovi dňa 25.6.2002 nie je možné považovať za doklad o uznaní záväzku, je návrhom k započítaniu splátok č. 5 až 7. Predmetom sporu nie je zistenie, či bola uzatvorená exkluzivita v súvislosti s nasledujúcou výrobou žalovaným v 2. rade, resp. v 1. rade, ani jej event. porušenie zo strany žalobcu. Svedeckými výpoveďami chceli zástupcovia sporových strán predovšetkým dokazovať nekalosúťažné konanie, čo netvorí predmet sporu, a preto súd pri svojom rozhodovaní sa so svedeckými výpoveďami nezaoberal. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu, súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Poukázal na tú skutočnosť, že podaním zo dňa 25.1.2006 bola doručená súdu úprava znenia žaloby v bode II., kde sa len pozmenilo znenie, resp. sa opravila nezrovnalosť v označení kúpnej zmluvy a faktúry, ktorých nedoplatok je predmetom žaloby, výška žalovanej sumy zostala nezmenená. Touto opravou sa upravilo znenie tak, že pri zachovaní výšky vymáhanej čiastky zmenil sa len titul, z ktorého táto neuhradená pohľadávka vznikla, a to tak, že po zrušení kúpnej zmluvy č. 3/2001, ktorú nahradila kúpna zmluva č. 4/2001, tá prevzala všetky práva a povinnosti zmluvných strán kúpnej zmluvy č. 3/2001, bola zrušená aj faktúra č. 2101925 formou vystaveného dobropisu č. 660039, v súlade s platnou kúpnu zmluvou č. 4/2001 bola vystavená nová faktúra č. 2103211 na čiastku 5 087 280 Sk, pričom táto faktúra nebola zo strany žalovaných uhradená v čiastke 2 506 484,26 Sk. Tým, že kúpna zmluva č. 3/2001 stratila platnosť, zanikla aj povinnosť úhrady faktúry č. 2101925, ku ktorej bol vystavený dobropis č. 660039. Po tejto úprave žaloby sa žalobca domáha od žalovaných v 1. a 2. rade uhradenia istiny vo výške 2 506 484,26 Sk z titulu čiastočného neuhradenia faktúry č. 2103211 zo dňa 25.10.2001 vystavenej v súlade s kúpnu zmluvou č. 4/2001. Vytyka súdu prvého stupňa, že úpravu žaloby v článku II. opomenul a celé rozhodnutie súdu vychádza len z pôvodného znenia článku II. žaloby, čo považuje žalobca za nesprávne. Nie je možné sčítať platby vystavených faktúr, nakoľko k faktúre č. 2101925 bol vystavený dobropis, a teda zostala neuhradená len časť faktúry č. 2103211 vystavenej na sumu 5 087 280 Sk, t. j. ku dňu podania žaloby predstavoval dlh čiastku 2 506 484,26 Sk, čo je predmetom žaloby a zvyšok vo výške 2 580 795,74 Sk bol zo strany žalovaných uhradený v splátkach. Poukázal ďalej na skutočnosť, že žalovaný v 1. rade svoj dlh v plnom rozsahu aj uznal dňa 18.2.2003, a to v inventarizácii pohľadávok ku dňu 31.12.2002. Ako uznanie záväzku žalobca tiež považuje aj list právneho zástupcu žalovaných adresovaného žalobcovi zo dňa 6.10.2004, pretože nespochybnil žalovanú čiastku, zahrnul ju do návrhu na jednostranné započítanie, čo je dôkazom toho, že žalovaná pohľadávka existuje a je neuhradená. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a návrhu vyhovel v celom rozsahu a priznal žalobcovi aj náhradu trov konania.

K odvolaniu žalobcu zaujali stanovisko žalovaní podaním zo dňa 29.6.2006, v ktorom uviedli, že považujú rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne a navrhli,

aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Na nezrovnalosti v podanej žalobe, z ktorých vychádza v texte odôvodnenia zamietavého rozsudku súd prvého stupňa, upozorňovali žalovaní už vo svojom písomnom vyjadrení k podanej žalobe a zastávajú názor, že uvedené nedostatky neboli do rozhodnutia súdu odstránené. Súd prvého stupňa teda postupoval správne, keď žalobu zamietol. Pokiaľ v podaní, na ktoré žalobca poukazuje vo svojom odvolaní, mienil napraviť vady podanej žaloby, žalovaní z dôvodu procesnej opatrnosti vznášajú námietku premlčania. Pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdí, že žalovaní uznali dlh 18.2.2003, resp. 31.12.2002, žalovaní upozorňujú na skutočnosť, že ani v jednom prípade nešlo o právny úkon, ktorý by mal zákonné náležitosti pre uznanie dlhu, a ktorý by teda mal právne následky uznania dlhu. Obdobne to platí i pre interpretáciu listu zo dňa 6.10.2004. V prípade, keby odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, pokiaľ žalobu zamietol z dôvodu, ktorý uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia, bolo by na mieste zaoberať sa námietkami žalovaných, týkajúcich sa porušenia exkluzivity, príčinnej súvislosti medzi porušením exkluzivity a vzniknutou škodou, rozsahom vzniknutej škody a najmä jednostranným započítaním pohľadávky na náhradu škody proti event. pohľadávke žalobcu uplatnenej v súdnom konaní, ktoré vykonal žalovaný ešte pred zahájením súdneho konania dopisom, ktorý má súd k dispozícii. K tomu smerovali aj dôkazy navrhované žalovanými. Nie je teda pravdou, že by išlo o námietku účelovú a irelevantnú, v situácii, keď je namietaný zánik event. pohľadávky žalobcu v dôsledku započítania, musel by sa súd týmito otázkami zaoberať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), prejednal odvolanie žalobcu podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. e/ OSP, rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP a podľa odseku 3 tohto ustanovenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 157 ods. 2 OSP). Citované ustanovenie

stanovuje, čo má obsahovať odôvodnenie rozsudku. Zdôrazňuje tiež, že súd v odôvodnení rozsudku uvedie skutkové zistenia. Odôvodnenie rozsudku musí byť dostatočné a zrozumiteľné tak, aby boli závery súdu preskúmateľné. Odôvodnenie rozsudku má význam z hľadiska prostriedku kontroly správnosti rozhodnutia, a to tak kontroly vlastnej, ako aj zo strany účastníkov, ale aj zo strany odvolacieho súdu, ktorý ho prípadne bude preskúmavať a napokon aj zo strany verejnosti.

Napadnutý rozsudok uvedené náležitosti nespĺňa. Z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, z akých skutkových zistení súd prvého stupňa vychádzal, pretože uvedené skutočnosti nenasvedčujú záveru, ku ktorému súd pri svojom rozhodnutí dospel. Z podanej žaloby, ako aj z obsahu spisu vyplýva, že predmetom sporu je žalobcom uplatnené právo na zaplatenie sumy 2 506 484,26 Sk z dôvodu, že žalovaný 1/ ako kupujúci a žalovaný 2/ ako ručiteľ neuhradili predávajúcemu (žalobcovi) dohodnutú kúpnu cenu v celej výške, vyplývajúcej z faktúry č. 2103211. Je nesporné, že žalobca uzatvoril dňa 1.10.2001 kúpnu zmluvu č. 4/2001 so žalovaným 1/ ako kupujúcim a žalovaným 2/ ako ručiteľom. Z uvedenej kúpnej zmluvy vyplýva, že všetky práva a povinnosti z kúpnej zmluvy č. 3/2001, uzatvorenej dňa 15.9.2001 medzi žalobcom a žalovaným 2/, sú prevedené na spoločnosť žalovaného 1/ kúpnu zmluvou zo dňa 19.9.2001. Táto zmluva v plnom rozsahu práv a povinností zmluvných strán nahrádza pôvodnú zmluvu č. 3/2001 s tým, že pôvodný kupujúci – žalovaný 2/ preberá ručiteľský záväzok. Súd prvého stupňa pritom neskúmal, či a v akej výške žalovaný 1/ uhradil žalobcovi pohľadávku na faktúre č. 2101925, vyplývajúcej z kúpnej zmluvy č. 3/2001, a tiež na faktúre č. 2103211, vyplývajúcej z kúpnej zmluvy č. 4/2001. Na faktúru č. 2101925 bol pritom vystavený dobropis zo dňa 25.10.2001 č. 660039 na sumu 5 087 280 Sk. Z doteraz vykonaného dokazovania nie je zrejmá suma, ktorá bola zo strany žalovaných žalobcovi uhradená, ani výška dlhu žalovaných voči žalobcovi, ktorá je predmetom sporu.

Vzhľadom na uvedené skutkové a právne zistenia, je záver súdu prvého stupňa o nedôvodnosti žaloby predčasný. V novom konaní je potrebné zistiť všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci. V naznačenom smere je potrebné doplniť dokazovanie, vysporiadať sa s tvrdeniami žalobcu a žalovaných prednesených v priebehu konania a vysporiadať sa s námietkami žalobcu uvedených v odvolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, v ktorom s poukazom na ust. § 224 ods. 3 OSP rozhodne i o trovách konania.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 24. apríla 2008

**JUDr. Margita F r i d o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: